

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

В. І. ПАШКОВ, асистент
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
paschkov@gmail.com*

Людина давно живе не в «природі», а мешкає в середовищі, антропогенно зміненому, трансформованому під впливом своєї діяльності. В життєвому циклі людина і навколишнє середовище утворюють постійно діючу систему «людина-довкілля». Довкілля – навколишнє середовище людини, зумовлене в даний момент сукупністю факторів, здатних чинити пряму або непряму, негайну або віддалену дію на людину, її здоров'я і життя. Техносфера – це регіон біосфери в минулому, перетворений людиною за допомогою прямого або непрямого впливу технічних засобів з метою найкращої відповідності своїм матеріальним і соціально-економічним потребам.

Створюючи техносферу, людина прагнула до підвищення комфортності довкілля, до зростання комунікабельності, до забезпечення захисту від природних негативних впливів. Усе це позитивно вплинуло на умови життя і в сукупності з іншими факторами (поліпшення медичного обслуговування тощо) на тривалість життя людей.

Але створення руками і розумом людини техносфери, призначеної максимально задовольняти її потреби в комфорті і безпеці, далеко не виправдувала надії людей. Нераціональна господарська діяльність, багаторазово підсилена здобутками науково-технічного прогресу, призвела до пошкодження і вичерпання природних ресурсів, зміни регенераційних механізмів біосфери, деформації сформованого протягом багатьох мільйонів років природного кругообігу речовин та енергетичних потоків на планеті, порушення динамічної рівноваги глобальної земної соціоекосистеми.

Аварії, спричинені порушенням експлуатації технічних об'єктів, за своїми масштабами почали набувати катастрофічного характеру вже в 20-30-х роках ХХ ст. Вплив цих аварій деколи переходить кордони держав і охоплює цілі регіони. Несприятлива екологічна обстановка, викликана цими аваріями, може зберігатися від декількох днів до багатьох років.

Аналіз наслідків аварій, характеру їх впливу на навколишнє середовище зумовив розподіл їх за видами: аварії з витоком сильнодіючих отруйних речовин (аміаку, хлору, сірчаної та азотної кислот, чадного газу, сірчаного газу та інших речовин); аварії з викидом радіоактивних речовин в навколишнє середовище; пожежі та вибухи; аварії на транспорті та ін.

Матеріальне виробництво – передусім це діяльність, спрямована на освоєння навколишнього природного середовища. Воно включає в себе промисловість і сільськогосподарську діяльність. Матеріальне виробництво є основою суспільного розвитку, тому що саме воно задовольняє

найрізноманітніші людські потреби. Провідну роль у системі матеріального виробництва відіграли:

1) аграрне виробництво, що домінувало в Європі практично до початку XVIII ст.;

2) промислове виробництво, яке розпочалося з того моменту, коли пара й машина здійснили революцію в промисловості;

3) інформаційне виробництво – виробництво знань, що все більше перетворюється на визначальну форму праці. На третьому етапі виробництво ідей, знань, інформації виходить на перший план.

Людство вступає в нову еру – інформаційну. Основним видом економічної діяльності стає виробництво, збереження і розповсюдження інформації.

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО ВИКОРИСТАННЯ МОСТІВ

О. М.БУРАК, канд. екон. наук, доцент
В. В.ШАПОВАЛОВА, магістрант факультету ЕіП
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
ledanext@mail.ru*

Актуальність даної теми полягає у приверненні уваги громадськості і органів місцевого врядування до питань необхідності більш ефективного і комплексного використання територій і міських споруд.

В місті Харкові велику роль відіграють штучні споруди, а саме – мости. Під поняттям міст розуміють складну технічну систему, цільового призначення, яка повинна забезпечити: безперервне, зручний і безпечний рух транспортних потоків з визначеними на перспективу характеристиками транспортних засобів та інтенсивністю руху; задані на перспективу параметри функціонування; збереження архітектурно-художнього образу; збереження навколишнього середовища.

За статистичними даними станом на 01.01.2014р. в Україні мостів загального користування - 16306 шт., їх загальна довжина 358,3 км. Із них комунальних - 4082 шт., довжина - 184,8 км; залізничних - 8059 шт., довжиною 210,4 км. Залізобетонних мостів експлуатуються - 91,5% (від загальної протяжності): металевих - 6%; кам'яні - 1,3%; дерев'яні - 1,2%.

В м. Харкові мости були безхазяйними спорудами і тільки в 2012 р. ситуація дещо змінилася, але більшість проблем залишилися невирішеними.

Найпоширені і відомі мости м. Харкова є:

- Лопанський міст - побудований в 1883 р., реконструйовано в 1958 р.
- Харківський міст - міст через річку Харків. Розташований в місті Харкові на Московському проспекті.
- Пішохідний міст Пасіонарії - пішохідний міст через узвіз Пасіонарії в центрі м. Харкова побудований в 1953 р.